

احتمال گیر افتادن گازهای بادهای خورشیدی در هسته زمین!

محققان می‌گویند هسته زمین ممکن است گازهای خاص ناشی از انفجارهای باد خورشیدی را درون خود به دام انداخته باشد.

محققان می‌گویند هسته زمین ممکن است گازهای خاص ناشی از انفجارهای باد خورشیدی را درون خود به دام انداخته باشد.

به گزارش ایسنا و به نقل از ساینس الرت، ۴.۵ میلیارد سال پیش، هنگامی که منظومه شمسی هنوز در حال شکل‌گیری بود، ذرات باد خورشیدی از جانب خورشید هنگام تشکیل شدن زمین از آوارهای فضایی احتمالاً در هسته زمین گیر کرده‌اند.

این نتیجه‌ای است که دانشمندان پس از تجزیه و تحلیل یک شهاب سنگ آهنی و یافتن بیش از حد گازهای با نسبت‌های ایزوتوپ سازگار با باد خورشیدی در آن به دست آورده‌اند.

از آنجا که تصور می‌شود شهاب سنگ‌های آهنی قابل‌قیاس و مشابه با تشکیل هسته سیارات هستند، این تحلیل نشان می‌دهد که مواد و فراوانی‌های مشابهی نیز باید در هسته زمین در مقایسه با آنها وجود داشته باشد.

این شهاب سنگ که نام آن به دلیل مکانی که در سال ۱۹۲۷ در آن پیدا شده "واشنگتن کانتی" گذاشته شده است، یکی از نادرترین شهاب سنگ‌ها است، چرا که از بین تمام سنگ‌های فضایی که به زمین سقوط کرده‌اند، تنها حدود پنج درصد از آنها از آهن ساخته شده‌اند.

بر اساس درک ما از تشکیل سیاره‌ها، این شهاب سنگ‌های آهنی به عنوان هسته‌های متعلق به سیارات شکست خورده تفسیر می‌شوند.

تصور بر این است که سیاره‌ها زمانی تشکیل می‌شوند که ستارگان آنها بسیار جوان هستند و احتمالاً حتی همزمان با شکل‌گیری ستاره میزبان خود تشکیل می‌شوند و توسط یک ابر غلیظ از غبار و گاز محصور شده‌اند. گرد و غبار و سنگ ریزه‌ها در این ابر شروع به برخورد با یکدیگر می‌کنند و به هم می‌چسبند. ابتدا از نظر الکترواستاتیکی، سپس از نظر گرانشی با بزرگتر شدن و جذب مواد بیشتر تبدیل به بذرهای تشکیل سیاره می‌شوند.

آنها با بزرگ شدن، داغ و کمی ذوب می‌شوند و اجازه می‌دهند مواد به اطراف حرکت کنند و طی فرآیندی، مواد متراکم‌تر به سمت داخل جرم فرو می‌روند، در حالی که مواد کم‌چگالی به سمت بیرون جسم می‌آیند.

البته همه چیزهایی که شروع به تبدیل شدن به یک سیاره می‌کنند، در واقع باعث ایجاد آن نمی‌شوند. تصور می‌شود که سیارک‌ها بقایای جنین‌های سیاره‌ای هستند که قبل از رسیدن به رشد کامل و تبدیل شدن به یک سیاره، فروپاشیده و تکه تکه شده‌اند. همچنین تصور می‌شود که شهاب سنگ‌های آهنی قطعاتی از هسته‌های این جنین‌های سیاره‌ای هستند.

به همین دلیل دانشمندان سیاره‌شناس، شهاب سنگ‌های آهنی را مطالعه می‌کنند تا شکل‌گیری سیاره‌ها را که دارای هسته آهنی متراکم هستند، بهتر درک کنند.

اکنون دانشمندان برای اولین بار کشف کردند که به نظر می‌رسد "واشنگتن کانتی" حاوی ایزوتوپ‌های غیر معمول از گازهای هلیوم و نئون است.

در ابتدا تصور می‌شد که این گازها منشاء کیهانی دارند، یعنی در اثر فعل و انفعالات با پرتوهای کیهانی کهکشان که این شهاب سنگ آهنی طی میلیاردها سال در فضا در معرض آنها قرار گرفته است، وجود دارند.

سپس در دهه ۱۹۸۰ ستاره‌شناسان دریافتند که نسبت‌های آنها با نسبت‌های ایزوتوپ باد خورشیدی سازگارتر است. اکنون گروهی به سرپرستی "مانفرد وگت" کیهان‌شناس دانشگاه "هایدلبرگ" آلمان این موضوع را تأیید کرده است.

آنها با استفاده از طیف‌سنجی جرمی گاز خاصی تشخیص داده‌اند که برخی از نسبت‌های ایزوتوپ نئون و هلیوم موجود در این

شهاب سنگ با باد خورشیدی سازگارتر از پرتوهای کیهانی است.

"وگت" توضیح داد: اندازه گیری ها باید کاملاً دقیق باشد تا نشانه های باد خورشیدی از پرتوهای کیهانی متمایز شود.

بنابراین تیم تحقیق نتیجه گرفت که ممکن است ذرات مشابه باد خورشیدی توسط هسته تشکیل دهنده زمین به دام افتاده و در فلز مایع موجود در آن حل شده باشد.

جالب اینجاست که شواهد، این نتیجه را تأیید می کنند. ایزوتوپ های خورشیدی هلیوم و نئون را می توان در سنگ آذرین جزایر اقیانوسی نیز یافت. حداقل برخی از این بازالت های اقیانوسی از ستون های گوشته عمیقی نشات گرفته اند که تصور می شود تا مرز هسته گوشته زمین یعنی تا عمق حدود ۲۹۰۰ کیلومتری امتداد دارند.

محققان می گویند، از آنجا که ایزوتوپ های خورشیدی در سنگ های آتشفشانی که از مواد کم عمق زمین تهیه شده اند، یافت نمی شوند، این موضوع نشان می دهد که ایزوتوپ ها از اعماق زمین نشات گرفته اند.

با توجه به اینکه در زمان شکل گیری منظومه شمسی شرایط آشفته ای حاکم بوده و خورشید شدیداً وحشی بوده است، شاید تعجب آور نباشد که ذرات خورشید در همه چیز مخلوط شده باشند.

محققان می گویند: این کشف به معنای نقش فعال و قابل توجه هسته زمین در ژئوشیمی گوشته است که تاکنون نادیده گرفته شده و باید در مطالعات آینده در نظر گرفته شود.

این مطالعه در مجله Communications Earth and Environment منتشر شده است.